

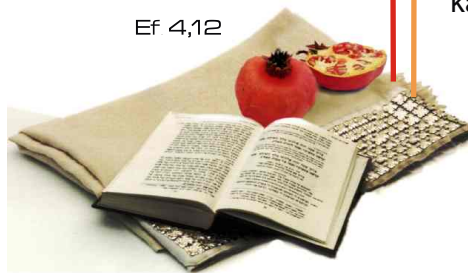
Caspari Center NYHETER

תשע"ו

September 2015

Utruster Hans
folk til tjeneste så
Messias' kropp
bygges opp

Ef 4,12

**Men det
faktum at det fantes to
kalendre i bruk i det første
århundret kan kanskje hjelpe
oss i å løse en tilsynelatende
uoverensstemmelse
mellom evangeliene...**

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: caspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

Godt nyttår 5776 - eller: kalendere i konflikt

Å gå inn i et nytt år er alltid spesielt. På en måte gir det oss en ny start, en følelse av at det er mulig å legge noe bak seg. I følge den jødiske kalenderen begynner vi i september på året תשע"ו, eller 5776.

Nesten alle datoer som skrives i Israel skrives dobbelt: den ene etter jødisk kalender (5776) og den andre etter det som kalles "utenlands kalender" (2015-2016). Den første kalenderen teller årene fra Adam og verdens skapelse, den andre teller årene fra Kristi fødsel.

I det første århundret, på Jesu tid, fantes det også en annen kalender. Den kalenderen vi i dag bruker i Israel, er den som var mest vanlig på den tiden - denne følger månens syklus. Den andre kalenderen i bruk var en sol-kalender. Det betyr at jødiske helligdager ikke falt på samme ukedag ifølge de to kalendrene. Måne-kalenderen ble f.eks. brukt i templet i Jerusalem. Essenerne, som bodde ved nordenden av Dødehavet, i Qumran, forkastet måne-kalenderen og fulgte en eldre sol-kalender.

Ifølge denne gamle sol-kalenderen hadde året 364 hele døgn, altså nøyaktig 52 uker. Nyttår og andre helligdager ville ifølge denne kalenderen alltid falle på en annen dag enn i månekalenderen. Påskeaften f.eks. ville alltid falle på en onsdag, og dermed starte tirsdag kveld. I Dødehavsrullene kan vi bl.a. lese om at essenerne klaget over at prester fra templet i Jerusalem kom ned til Qumran og forstyrret samfunnet på deres Yom Kippur (Den store forsoningsdagen). For prestene som kom fra Jerusalem, var dette nemlig en helt vanlig dag.

Det var måne-kalenderen som ble stående og er i dag den offisielle kalenderen til staten Israel. Men det faktum at det fantes to kalendre i bruk i det første århundret kan kanskje hjelpe oss i å løse en tilsynelatende uoverensstemmelse mellom evangeliene: Var Jesu siste måltid med disiplene et påskemåltid eller ikke? I århundrer har teologer vært uenige om dette spørsmålet på grunn av forskjellen mellom synoptikerne (Matteus, Markus og Lukas) og Johannesevangeliet. Ifølge Johannes dør Jesus mens påskelammene ble slaktet i templet, mens synoptikerne forteller at Jesus spiste et påskemåltid med disiplene før han døde. Kanskje er forklaringen på denne forskjellen at Johannesevangeliet ble skrevet basert på én kalender (måne-kalenderen) - mens synoptikerne fulgte sol-kalenderen. Vi som bor i Israel skal feire nyttår nå i september, etter den offisielle jødiske måne-kalenderen. Staben på Caspari-senteret ønsker alle våre lesere og støttespillere et godt nytt år 5776 fra Jerusalem.

Elisabeth E. Levy
Internasjonal direktør

Å være godt forberedt

Denne sommeren har Hamas publisert noen videoer fra sine ungdomsleirer i Midt-Østen. Bare 100 km. fra Jerusalem drev Hamas bokstavelig talt kamptrening for unge. Det var en helt annerledes type sommerleir enn folk i Vesten forbinder med ordet "leir". Guttene ble opplært til å hoppe gjennom brennende hjul, til å lade geværene raskt og til å krabbe med våpnene gjennom trange, støvete ganger.

Jeg lurte på hvordan Hamas motiverer neste generasjon. Er det slik at de unge ganske enkelt ikke har noe valg? Jeg ble trist da jeg så disse alvorlige, små ansiktene, selv om noen av dem virket som om de var stolte over å ha fått en så "viktig rolle" av sine høyt respekterte ledere.

Mitt poeng handler ikke om politikk, men om å være godt forberedt. Men hvordan kan vi forberede og undervise de unge som vokster opp i dag? Paulus skriver i et av sine brev om å kjenne fiendens planer (2 Kor 2,11). Jeg er sikker på at vår fiende ikke først og fremst er Hamas eller IS, et annet land eller et annet menneske, men Satan. Fienden er der, selv om vi fristes til å overse ham eller gi ham et politisk navn. Men hvor mye bør vi fortelle våre unge om "åndelig kamp", eller om den pågående konflikten?

For mange år siden var jeg med på en barneleir i Negev i regi av en messiansk menighet. En natt ble alle barna vekket opp midt på natten. "Fienden er her, alle må våkne NÅ!!!" ropte en av lederne gjennom høyttaleren. På få minutter var alle lys våkne. De skremte barna ble samlet på det mørke tunet. Jeg var sjokkert. Dette traumatiserer barna! tenkte jeg, men senere skiftet jeg mening.

Fienden er ikke et annet land

Senere fikk de skremte leirdeltakerne høre at alt var i orden, men de hadde lært en viktig lekse. Hele episoden skulle minne dem om hvordan jødene følte det på påskekvalden, da de i all hast måtte flykte fra Egypt. Etter den natten ble historien om utferden fra Egypt veldig levende. Episoden ble også en øyeåpner for min vestlige måte å tenke på. Da jeg selv var på påskeleir som ung, var våre påskeforberedelser å tegne søte harer og fargerike egg. Men dette hadde ikke noe med virkeligheten å gjøre.

Etter denne noe brutale vekkingen midt på natten gjorde leirdeltakerne mange morsomme aktiviteter før de måtte legge seg igjen. Neste morgen fikk de tid til å sove ut før bibeltimen. Da leiren var over, var det denne opplevelsen mange av barna mente var det beste med hele uken. Og denne tradisjonen fortsetter. Barna venter på denne spesielle natten mer enn på noe annet under hele leiren. Barn ønsker å forberedes på virkeligheten på en trygg måte.

Mange jødiske fester lærer oss "å være åndelig forberedt". I disse dager kommer Rosh Hashanah, den første av de høyhellige dagene. Det bibelske navnet er "Yom Teruah" - Trompetenes fest. Festen handler ikke om slike trompeter som det spilles på i et moderne orkester eller musikk-korps, men om en shofar - et gammelt instrument laget av bukkehorn, som stadig brukes i religiøse sammenhenger. I bibelsk tid ble hornblåsing forstått som et kall til omvendelse og anger. Det var en påminnelse om at man snart skulle stå fremfor Gud.

Da jeg var på sommerferie i Finland, besøkte jeg noen menigheter og fortalte om Caspari-senteret. Ved en anledning lærte jeg flere hundre barn å blåse i shofar. Barna stilte seg i kø og ventet på tur for å prøve. Jeg husker glade ansikter når de fikk til en lyd. Guttene syntes det var spennende å blåse i samme type instrument som jødene blåste i da Jerikos murer falt. De fikk en sjanse til å gjøre noe svært konkret, og noe som har en stor symbolsk og åndelig betydning.

Jeg mener at vi troende må forberede barna på det virkelige livet. Vi skal selvsagt ikke ta i bruk metodene til Hamas, men vi bør hjelpe barna til å få en sterk tro og lære dem å be. For eksempel lager en messiansk menighet sine egne, spesielle bønnehefter for hvert barn.

En annen menighet lærer barna å memorere praktiske og kraftfulle bibelvers og ta dem i bruk i dagliglivet. Barna blir også oppmuntret til å vitne for sine ikke-troende venner, til tross for mulig motstand, eller til og med utstøting. Det handler om å frykte Gud, ikke mennesker, og om å stole på hans kjærlighet og makt, ikke menneskelig visdom.

Mye av det arbeidet som gjøres ved Caspari-senteret, forbereder på en eller annen måte de troende på fremtiden. Noen ganger gjelder det praktiske ting, andre ganger er det ved å dykke dypt ned i teologiske eller historiske tema. Alt arbeid som gjøres i den messianske bevegelsen, handler om å forberede de troende og utruste dem med Guds fulle rustning og åndelige shofarer, stemt og klare til bruk!

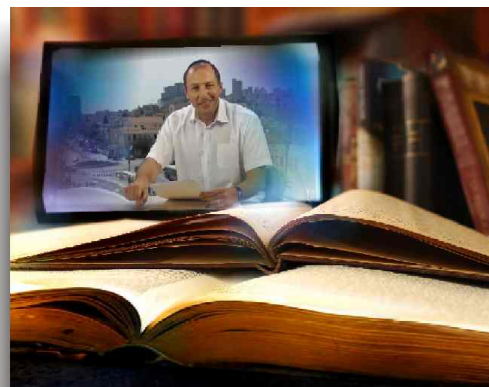
Heidi Tohmola
Grafisk designer

Nytt Caspari-prosjekt

EN OASE PÅ NETTET

Da apostelen Paulus kom til Aten, håpet han at han kunne forkynne evangeliet der. "I synagogen førte han samtaler med jødene og dem som dyrket Gud, og på torget snakket han hver dag med dem han traff der" (Apg 17,17). Noen ble interessert i budskapet hans og tok ham med til et annet sted i Aten, trolig det beste stedet i Aten for å diskutere filosofi og utveksle tanker og ideer: nemlig Areopagos. Med andre ord, det ser ut til at Paulus brukte enhver anledning til å forkynne evangeliet for folk.

I det 21. århundret betyr det at evangeliet også må være på internett. Caspari-senter fikk en ny mulighet dette året, da vi startet opp et samarbeid med Sansa Media Misjon, The Messengers, i Finland (www.sansa.fi). Takket være dette samarbeidet kan vi lage TV-programmer til nettet som er tilgjengelig for seere på www.oasis-media.tv. Oasis når ut med evangeliet til den russisk-talende verden, både i Israel og utenfor, og for et og et halvt år siden ble Casparis Israels-direktør, Alec Goldberg, bedt om å bli med i staben av faste talere som er ukentlig på lufta. Vi lager bibelundervisning for å nå jøder med evangeliet. Programmene kan selvsagt også bygge opp og hjelpe kristne til å lese Bibelen ut ifra dens jødiske bakgrunn. Tallet på seere og deres tilbakemeldinger er oppmuntrende, og vi takker Gud for dette nye samarbeidet med finske kristne.

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Fra mediene i august 2015

Politikk

Yediot Achronot, 8. august 2015

Forsvarsminister Moshe Ya'lon tok en uvanlig beslutning da han bestemte at Mordechai Meyer (18) fra bosetningen Ma'ale Adumim skulle holdes i varetekt. Mordechai Meyer var mistenkt for å sette fyr på Brødunder-kirken ved Tabgha (ved Genesaretsjøen), i tillegg til Dormition-klosteret i Jerusalem i februar 2014 og en palestinsk eiendom.

Avgjørelsen kom som et resultat av regjeringens beslutning om å "oppfylle sine løfter" om å følge opp brannen i Kfar Duma på Vestbredden, der 18 måneder gamle Ali Dawabsheh døde. Regjeringen vil handle "kompromissløst" mot "faren for jødisk terror".

Religiøs frihet og rettigheter

Israel Hayom, Ma'ariv, Ha'aretz, The Jerusalem Post, 6. august 2015

Rabbi Bentzi Gopstein, lederen for den radikale anti-integrerings- og anti-misjonsorganisasjonen "Lehava", har slått offentlig fast at han støtter brenning av kirker i Israel. Gopstein ga uttrykk for sitt syn da han deltok i en panelsamtale om utryddelse av avgudsdyrkelse på en sommerleir på Wolfson-yeshivaen. De andre to paneldeltakerne var meget overrasket over Gopsteins uttalelser. Gopstein sa senere at dette ikke var et offisielt møte, og at spørsmålet panelet fikk handlet rent teoretisk om jødisk lov (om folk i dag er forpliktet på å følge Maimonides' påbud om å fjerne avgudsdyrkelse). Han sa også at han ikke oppfordret til å "gå til aksjon", og at "predikanter i moskeene burde etterforskes før ham."

Hva slags frukt bærer vi?

Matt 12,22 beskriver hvordan Jesus helbredet en døvstum mann ved å befri ham fra en ond ånd. Etter dette underet snakket folket bare mer om Jesus. Hvem var denne Jesus? Kunne denne sønnen til snekkeren Josef være Messias? Var han den som skulle sette sitt folk fri og bringe gudsriket på jord?

Den religiøse eliten syntes Jesu popularitet ble plagsom, og bestemte seg for psykologisk krigføring mot ham. De spredte tvil om Jesu lære. Bare en ond ånd kan drive ut en ond ånd, sa de. Selv om de snakket bak hans rygg, valgte Jesus å konfrontere dem direkte: "Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og en by eller et hus som kommer i strid med seg selv, kan ikke bli stående" (Matt 12,25). Jesus fortsatte med å stille dem en rekke retoriske spørsmål for å avsløre deres forvrengte og egoistiske oppførsel.

Jesus tegner så et bilde av et dårlig tre som bærer god frukt for tilhørernes fantasi: "Ta et tre: Enten er det godt, og da er også frukten god, eller det er dårlig, og da er også frukten dårlig. Treet kjennes på frukten. Ormeynge! Hvordan kan dere si noe godt, dere som er onde? For det hjertet er fullt av, det sier munnen. Et godt menneske henter fram godt av sitt gode forråd, et ondt menneske henter fram ondt av sitt onde forråd" (Matt 12,33-35).

Disse ordene fungerte som en viktig bro i Jesu samtale med de religiøse lederne. Hva var frukten av deres arbeid? Kunne de virkelig se på seg selv som gode representanter for den levende Gud når de var så opptatt av å forgifte sine tilhører med fordømmelse, mistanker og umulige krav til livsførsel?

Jesus visste godt at de hver dag ba bønner fra 5 Mos 6,4-9. Den bønner som bl.a. handler om å elske Gud av hele sitt hjerte. Det å elske Gud fullt og helt måtte bety at hans bud skulle være i deres hjerte. En slik tilbedelse av Gud kunne ikke annet enn føre til et åndelig liv.

Vi på Caspari-senteret er opptatt av å hjelpe de Jesus-troende jødene til å vokse i troen. Men vårt mål er ikke bare å gi kunnskap om Gud. Som Jesu motstandere viste gang på gang, kan en kunnskapsrik mann med et steinhjerte bære dårlig frukt. God frukt er dyrket fram ved Åndens gjerning og gjenspeiler vår oppstandne Messias, til Gud Faders ære. Vår bønn er at vi fortsatt kan bli brukt av Gud til å hjelpe andre til å bære god frukt. Vil du ikke bli med oss i den bønner?

Michelle Van Loon
Koordinator USA

Bønne-emner: *Vær med å be for ...*

- **våre to nye voluntører, Ingjerd og Anne Mette, og deres tid i Israel.**
- **vårt biblioteksystem og for Yosef, vår nye programekspert.**
- **alle dem som arbeider med å dele evangeliet med jøder over hele verden.**

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")